

РЕШЕНИЕ

№ 1652

гр. София, 16.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 09.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **9984** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал.2 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод жалба, наречена искане, вх. № 30463 от 01.10.2020 г. и вх. № 31599 от 09.10.2020 г. по описа на Административен съд – София град (АССГ), подадена от В. Д. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], [населено място], [улица], чрез адв. К. Д. от САК, с адрес за призоваване [населено място], [улица] – 113, т., офис 2 срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 1823 от 16.09.2020 г., издадена от полицейски инспектор в 01 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо жалбоподателя е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

С жалбата се иска съдът да отмени оспорената заповед като съставена при допуснати съществени нарушения на административно - производствените правила, както и на материалния закон, необоснованост и неправилност. Излагат се подробни съображения по съществуващото на спора. Жалбоподателят не отрича факта на настъпилото ПТП по негова вина. Оспорва законосъобразността на наложения ПАМ, тъй като служителите на ОПП – СДВР са пристигнали на местопроизшествието 5 часа след неговото настъпване, което е пред дома на Д.. Същият не отрича факта, че след 19,00 часа е употребил алкохол, но оспорва обстоятелството, че към 17,00 часа, когато

е реализирано ПТП - то да е управлявал МПС след употребата на алкохол. В хода на съдебното производство жалбоподателят - редовно призован, се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира сторените съдебно – деловодни разности, за които представя списък.

Ответникът – полицейски инспектор към ОПП - СДВР, редовно призован не се явява, не се представлява и не изразява становище по съществуващото на спора.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА № 269454 от 16.09.2020 г., издаден от К. Л. А., на длъжност младши автоконтрольор – ОПП - СДВР, с който е установено, че жалбоподателят В. Д. на същата дата в 17:15 часа в [населено място], ул. Околовръстен път или по – точно [населено място] на ул. Проф. В. С. в района на номер 8 управлява лек автомобил Сеат И. с ДК [рег.номер на МПС] и при необезопасена маневра – движение назад, реализира ПТП с паркирания зад него автомобил Мерцедес ГЛ350 с ДК [рег.номер на МПС]. В обстоятелствената част на АУАН е посочено, че виновният водач категорично е отказал да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510, номер 080482 за ВМА. Допълнително е посочено, че МПС не е представен за годишен технически преглед.

В АУАН е записано, че Б. П. „няма възражения“, който, видно от печатното му съдържание, е издаден от мобилен принтер, използван от актосъставителя. Издаден е Талон за изследване № 080482, който е връчен на жалбоподателя в 22, 15 часа на 16.09.2020 г. С акта са иззети като доказателства СУМПС №[ЕИК] и контролен талон № [ЕГН].

Преди издаването на АУАН е изготвен Протокол за ПТП № 1751231 от 16.09.2020 г. в 21,00 часа, приложена към него скица и Декларация, изготвена от Ж. Р. С..

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната заповед за прилагане на ПАМ на 16.09.2020 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т.1, б.“б” от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 18 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14 - дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП, принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т.2А т. 4 и т. 5, б. „а”, т.6 и т.7, се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор в 01 група, 01 сектор в ОПП - СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 8121з -1496 от 06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, Заповед № 513з – 1618 от 26.02.2018 г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т.1, т.2, т.2А, т.4, т.5. б. „а” и т.6 от Закона за движение по пътищата.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП, който текст предвижда „временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух, – до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.“

Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ – е управлението на МПС след употреба на алкохол с концентрация над 0,5 промила, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух. В случая жалбоподателят е не е изпробван с техническо средство – Дрегер 7510, тъй като изрично е отказал. Също така е отказал и даването на сравнителен материал за кръвно изследване.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т.1, б. „б” от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС след употребата на алкохол, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират под алкохолно опиянение. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: Първо лицето към момента на проверката да управлява МПС и в резултата на проверката да се установи, че то е употребило алкохол. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т.1, б. „б”.

С оглед нормата на чл. 171, т.1, б.„Б” от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, управлява моторно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда, установена с медицинско и химическо лабораторно изследване или с изследване с доказателствен анализатор, или с друго техническо средство – административната мярка е временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 18 месеца.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се отнема СУМПС е нормативно предвиден и не подлежи на преценката на административния орган.

Между страните не е налице спор по фактите. Жалбоподателят не отрича, че е

реализирал ПТП на 16.09.2020 г., около 17,15 часа в [населено място], не отрича обстоятелството, че на местопроизшествието е направен оглед на двата автомобила от застрахователя на пострадалото МПС, не отрича обстоятелството, че в 21,00 часа на същата дата е пристигнал екип на ОПП – СДВР, който да констатира и регистрира ПТП и не на последно място не отрича и факта, че е отказал да бъде изпробван за алкохол с Алкотест – Дрегер и да даде кръв за изследване. В. Д. оспорва, че към момента на проверката и съставянето спрямо него на АУАН не е управлявал МПС, както и че от ПТП – то до пристигането на служителите на ОПП – СДВР са минали около 5 астрономически часа, през които е употребил алкохол, защото не е знаел, че са уведомени органите на МВР.

Дори и да се приеме, че твърденията на оспорващия са защитна теза, то тя е житейски и законово обоснована. Ноторно известен факт е обстоятелството, че служители на ОПП – СДВР при получаването на сигнал за нарушение на правилата по пътищата не се отзовават незабавно, но и пристигането им с 4 часа по – късно е равносилно на отказ от изпълнение на служебни задължения. Дългият времеви период от момента на ПТП – то и извършената проверка от контролните органи в условията на събитие, станало пред домовете на участниците в инцидента ги поставя в положение на нарушаване на местопроизшествието. Допускането на такова нарушение на правилата за контролната дейност опорочава събирането на доказателства и достоверното установяване на фактическата обстановка. Това обстоятелство се установява и от факта, че не е посочено описаните в АУАН свидетели какви факти и обстоятелства ще удостоверяват, защото е записано „в присъствието на свидетелите” без да е конкретизирано дали са такива по извършване на нарушението, на съставянето на акта или установяване на нарушението, т.е. те не могат с категоричност да посочат, дали към момента на управлението на МПС и реализирането на ПТП, жалбоподателят е бил употребил алкохол и е отказал да бъде изпробван по установения законов ред или отказът му се отнася за момента да съставянето на АУАН,

Следователно съдът намира обжалваният административен акт за незаконосъобразен, поради което следва да отхвърли жалбата.

При този изход на спора на жалбоподателя следва да се присъдят сторените съдебно – деловодни разноски в размер 510,00 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, Трето отделение, 8-ми състав, съдът

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т.1, б. “б” от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 1823 от 16.09.2020 г., издадена от полицейски инспектор в 01 група, 01 сектор в Отдел „Пътна полиция”, Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП – СДВР), с която спрямо В. Д. Д. е приложена принудителна административна мярка (ПАМ)) „временно отнемане на свидетелство за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца”.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на В. Д. Д., ЕГН [ЕГН] сторените съдебно – деловодни разноски в размер на 510 (петстотин и десет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: